

ἄλλ' οἷ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
 προσθήσει τάσδ' ἀράς.
 πέραν γὰρ περᾶς· ἄλλ' ἵνα τῶδ' ἐν ἀ- 155
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιᾶεντι, κάθυδρος οἷ
 κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
 ῥεύματι συντρέχει, 160
 τὸ, ξένε δύσμορ', εὖ φύλαξαι.
 μετάσταθ', ἀπόβαθι, πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρυκέτῳ·
 κλύεις, ὧ πολύμοχθ' ἀλάτα; 165
 λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὰν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς
 ἵνα πᾶσι θέμις
 φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.

153. ἔν γ' ἐμοὶ] Quantum per me licet.

154. προσθήσεις (προθήσεις B.) mss. προσθήσει (ipse tibi infliges) Herw. Jebb. Cf. Thuc. 1, 78. μὴ — πόνον προσθήσθε. Aesch. Pers. 531. Eur. Her. 146. Andr. 394. O. R. 820. ἐγὼ αὐτὸς αὐτῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς. Fr. 324, 2. ἦν — αὐτὸς αὐτῷ τὴν βλάβην προσθή φέρων. τάσδ' ἀράς] Fort. τᾶνδ' ἀράς.

155. περᾶς γὰρ περᾶς mss. πέραν — Mein. Cf. 885. πέραν περῶσ' οἶδε δή. ἵνα] Suspectum. ἴθι conj. Nauck.

157. μὴ προσπέσης mss. μὴ προπέσης Herm.

158. κάθυδρος L. κάθυγρος al.

160. ῥεύματι mss. χεύματι (i. q. χοῆ) Mein. Fortasse recte. Cf. ad 471. συντρέχει] I. e. commiscetur. Schol. συγκίρονται.

161. τῶν A. K. L. al. τῶν (ο sup. ῶ) T. τὸν B. V. τὸ Heath. Doederl. Bl. Jebb. Weckl. τῶ Br. Herm. Elmsl. al. Cf. Ph. 142. τό μοι ἔννεπε. πάμμορ' mss. Lege δύσμορ'. Cf. ad O. R. 248.

164. ἐρατύει (ἐρητύει B. T.) mss. Jebb. ἐρατύοι Musgr. Dind. Mein. Weckl. Cf. Eur. Ph. 1066. ἐρήτυσον τέκνα | δεινῆς ἀμίλλας. Vox nusquam alibi occurrens in tragoedia. Dedi ἐρυκέτῳ cum Mein. ot Herw. Cf. 169. ἀπερύκου. Tr. 120. δόμων ἐρύκει. Hom. Il. 10, 161. ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει. Requiritur imperativus.

166. ἔχεις (οἷσεις sup. m. rec. L.) mss. ἴσχεις Reisig. Dind. οἷσεις Elmsl. Herm. Jebb. prob. Mein. Cf. ad v. str. 134. λόγος οὐδὲν ἄζονθ' (l. ὀκνοῦνθ', aut οὐκ ἀλέγονθ'). Post λέσχαν virgulam posui.

168. ἵνα] I. e. ἐκεῖσε ἵνα. νόμος mss. Dedi θέμις.